

Zajednica klubova liječenih alkoholičara
Krapinsko-zagorske županije

zbirka pjesama

Radovi pjesnika iz klubova liječenih
alkoholičara prijavljenih za
12. večer pučke poezije

Marija Bistrica
27. studenog 2010. godine

ZAJEDNICA KLUBOVA LIJEČENIH ALKOHOLIČARA
KRAPINSKO ZAGORSKE ŽUPANIJE
STUDENI 2010

zbirka pjesama

RADOVI PJESNIKA IZ KLUBOVA LIJEČENIH ALKOHOLIČARA
PRIJAVLJENIH ZA 12. VEČER PUČKE POEZIJE

Pokrovitelji:
Krapinsko-zagorska županija
Zavod za javno zdravstvo Krapinsko-zagorske županije
Centar za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti
Grad Zabok
Općina Marija Bistrica

sadržaj

01. KLA „ZDRAVI ŽIVOT“, SVETA MARLIJA

Marija Huis: ŽURBA

(čita: Franciska Kvakan)

Marija Huis: ŽIVLJENJE

(čita: Franciska Kvakan)

Stjepan Frančić: ČEZ BREGE I DOLE

02. KLA „SV. IVAN ŽABNO“, SV. IVAN ŽABNO

Adela Štefec: VRIJEDILO JE PROBATI

Adela Štefec: PROMJENA

Adela Štefec: VELIKI LJUDI

03. KLA „OSMIJEH“, DONJA DUBRAVA

Dominik Klarić: NEDJELJA

Lucija Marđetko: ZAHVALA

Nataša Nemet: OČI MOJE BAKE

Mario Cmrk: MOJ DEDA

04. UDRUGA ZDRAVOG ŽIVLJENJA

„OBITELJSKI KLUB“, VARAŽDIN

Tomislav Baret: SLAVONIJO MOJA

Tomislav Baret: MAK

05. KLA „DR. MATO GOLUBIĆ“, ČAKOVEC

Željko Brumen: JA IPAK IDEM DALJE

Danica Krajner: BRODOLOM ŽIVOTA

Ljubica Ladić: RANJENA PTICA

06. KLA „PRELOG“, PRELOG

Joža Krampač: BRODOLOMAC

Rok Pavčec: HVALA TI BOŽE

ŠTO SI MI OTVORIO OČI

Duško Mendrea: OPROSTI

07. KLA „KRIŽEVCI“, KRIŽEVCI

Marija Žibrin: ŠAPUTANJE SVILE

Marija Žibrin: TKO SAM JA?

Željko Vučković: SIJEDI ČIČA

08. KLA „CENTAR“, KOPRIVNICA

Franjo Strbad: DRAVA

Franjo Strbad: SLUŠAJ PRIJATELJU

Franjo Strbad: PIJANEC I VRAG

09. KLA „BJELOVAR“,BJELOVAR
Ivan Bačeković: MOJ ŽIVOT U OBLACIMA
Ivan Bačeković: DA MOGU ZABORAVIT
Ivan Bačeković: DAN POSLJJE
Ivan Bačeković: ŽIGOSANI
Ivan Bačeković: STRANICA ŽIVOTA

10. UKLA „SLATINA“,SLATINA
Julijana Milivojević: ZLATNA KAPLJA
Marijan Sirovica: ŽELJA
Šime Koić: NEMA TE
Ljubica Jurinjak: MUŽA DVA

11. KLA „VITA“,SLAVONSKI BROD
Vesna Lazić: NEBO NAD GRADOM
Vesna Lazić: ČOVJEČE
Vesna Lazić: NE OKREĆI SE

12. KLA „V. HUDOLIN“,SLAVONSKI BROD
Zoran Tomac: NIJE TO KRAJ
Zoran Tomac: KAKO NAĆI PUT

13. KLA „FENIKS“,SLAVONSKI BROD
Miroslava Zirdum: LJUBAV
Julio Pisarović: SJEĆANJE NA MLADOST
Domagoj Pleše: I KAD NIŠTA NE KAŽEŠ

14. KLA „NOVI PUT“,SLAVONSKI BROD
Ivanka Korparić: DALEKO SI KĆERI
Ivanka Korparić: MOJ SVIJET
Ivanka Korparić: ZORNICA

15. KLA „CENTAR“,SLAVONSKI BROD
Miodrag Prokić: BALADA
Marija Dimc: OSMJEH

16. KLA „ZELINA“,SV. IVAN ZELINA
Ivica Đuka: SASTANAK U UTORAK
TRINAESTOG
Ivica Đuka: ZAŠTO IVANE,ZAŠTO?

- 17. KLA „STUBICA“,DONJA STUBICA**
Antun Turčin: MOJ KLA „STUBICA“
Antun Turčin: ZNAM HOĆU MOGU
Josip Horvat: IZDAJICA SVOJE DUŠE
- 18. KLA „BISTRINA“,MARIJA BISTRICA**
Tatjana Čebuhar: KAK TAUBEKA DVA
Mirjana i Elvira Šobak: SREĆA
- 19. KLA „KUNAGORA“,PREGRADA**
Ružica Jazbec: MOJA STAZA
- 20. KLA „JEZERA“,BEDEKOVČINA**
Tomislav Jajtić: NEMA GA
- 21. KLA „ZVIRANJEK“,MAČE**
Mirjana Bukal: BLAGDANI
Sanja Mrkoci: ZAGORJE MOJE NAJLEPŠE
- 22. ULA „KRAPINA“,KRAPINA**
Josip Škreblijin: ODA ALKOHOLU
Josip Škreblijin: ZAŠTO ME LAŽEŠ
Josip Škreblijin: ČEKAJ ME
- 23. DRUŠTVO „ŽAREK UPANJA“, LJUBLJANA**
Franci Savšek: GREH
Nikica Mehle: POMAGAJVA MU!
Danica Tonih: OSTANI Z MANO TA VEČER
- 24. KLA „MALEŠNICA“, ZAGREB**
Ankica Sedlan–Koren: ZA TIHOMIRA
Ankica Sedlan–Koren: DAR BOŽJI
Ankica Sedlan–Koren: RANJENA PTICA
Ankica Sedlan–Koren: JESEN U MENI
- 25. KLA „PEŠĆENICA“,ZAGREB**
Petar Mašić: VRAĆAM SE VEĆ GODINA IMA
Petar Mašić: E DA MI JE
Petar Mašić: IDEMO ANE U TE VINKOVCE

26. ULA „RETKOVEC“, ZAGREB

Branka Vodopija: POPEVKE SEM SLAGAL

Branka Vodopija: STARA HIŽA

Branka Vodopija: MOJA BARA

27. KLA „GORNJA KUSTOŠIJA“, ZAGREB

Katarina Mužny: U TITRAJU

Katarina Mužny: POVEDI ME GOSPODINE

Katarina Mužny: KADA JEDNOM

28. KLA „SESVETE CENTAR“, ZAGREB

Stanko Bukovac: BEZUVJETNA LJUBAV

Stanko Bukovac: DOVIĐENJA DRUŠTVO

Stanko Bukovac: LUDA GLAVA

29. KLA Trešnjevka

Snježana Sabolić: MI-JEDINSTVENI, A OPET

TAKO SLIČNI

Snježana Sabolić: MOJA UNUKA

Snježana Sabolić: SJEĆANJE NA BERBU

30. KLA „SIGET“, ZAGREB

Dobriša Cesarić: SUPUTNIK

Darinka Šlabek: MOJE SRCE

pjesme

Marija Huis

ŽURBA

Čovječe kam se to žoriš,
Dok noge so naše nas počele nositi
Net smo bili glodni niti preveč siti,
Begali smo po hiži grunto i poto
Okoli smo gledali el bo što napoto.
Dok kam ideš stolno bežiš,
Niti som neznaš kam se to žoriš.
Beciklina si kupil i fleten si bil,
Stolno se žoriš,tiraš samo kaj ne vriš
Oo´ čovječe kam se to žoriš?
Polje si delal s kravicami i konji
Da traktora imaš bor sa deset konji,
I traktora si kupil i pok se žuriš.
Ooo´ čovječe kam se to žoriš?
Hiže si napravil zose i za djeco svojo,
Išče si misliš dej bor išče koju,
I auta si kupil, ve je kakti se prehiži
I z autom dok kam ideš i žnjim letiš,
Samo se nekam žoriš
Ooo´ čovječe,kam se to žoriš,
Vreme si nagonjal i brzo je došlo,
Ve se bo pomali prema grobjo pošlo
Ve več ne vriš,ve se hladiš,
A kak vidiš,več ideš fkriš i dok se žoriš
Na grobje kaj boš videl de ti bo križ,
Eeee moj čovječe
Ve stopram vidiš kam se to žoriš.

01

Marija Huis

ŽIVLJENJE

Kaj ti je življenje, nekaj malo sonca,
I šipek s trnjem, krotki kak nit konca.

Knjiga življenja, brzo se spunila,
Saka tvoja želja, tu je vutrnula.

Ostale so samo, droge uspomene,
Ljepi cajti, i nade neostvarene.

Sveća se tvoja, vezda vgosila,
Zmoćeno telo, znojom nakvosila.

Išće je ostola, jena ljepa pjesma,
Ftićek jo popeva i jesen kesna.

Želja za življenjem, veljka je ostola,
Pod žalosnom vrbom,
Tu je zaspola.

Ova pjesma posvećena je Franji Piškor,
dugogodišnjem apstinentu

Stjepan Frančić

ČEZ BREGE I DOLE

Čez brege zelene
Jena misel me pelja
Tam moja se skrila
Jedna mala želja.

Tam negdi vu cvetjo
Tu ftiček vu drevjo
I zajček vu grmjo
I šipek vu trnjo.

Veter je zapuhav
Željo je raznesev
Po brego i dolo
I hižice krovo.

02

Adela Štefec

VRIJEDILO JE PROBATI

Korzom ću šetati
I tebe grliti
Kraj špice ljubiti,
Čvrsto te držati.

Parkom ću šetati
Cvijet ti pokloniti
Za našu sreću
Boga ću moliti.

Naša će djeca
Kestenje bacati
Nestašno parkom
Po travi skaćući.

Ti ćeš se smijati
Sretno ću blistati,
Kraj tebe sijedeći
Novine listati.

I bit će to jedan
Od naših dana
Koje ću s tobom imati
I dok mi dođe
Jesen rana, znam
Sve će štimati.

I dok će stvarno
Biti tako,
Dok vidim da je vrijedan trud,
Starac na klupi
Sa smiješkom će reći:
- ništa nije bilo uzalud. -

I dok će djeca
Već biti ljudi
Ostat će korzo
Klupa, ja i ti.

U stiskom čvrstom,
Usna na usni,
Uz riječi:
- vrijedilo je probati. -

Adela Štefec

PROMJENA

Što je promjena?

Pitaju se ljudi
Ona može biti
Različitih čudi!

Promjena na novo,
Promjena žena,
Promjena muževa
Ili vremena.

Možda nekad dobro nam dođe,
Dok krene na bolje, nešto loše prođe
I ako se ponekad i ne čini tako
Iznenadnom promjenom, sve postaje
Lako.

Želimo mijenjati sve oko sebe,
Nekad se želimo promijeniti i sami
A ona dok vidimo da nešto nije u redu
Kao da se priprema,
U nama, da nas mami.

I mijenjamo svijet, mijenjamo ljude,
Ideje pametne, intrigne i lude,
Nekad i ne uspije, ali ima vremena,
Jer čovjek je samo biće
Kojem nekad treba promjena.

02

Adela Štefec

VELIKI LJUDI

Gledam slike stare
Cigarete dim
I još jedna čaša
Mirim se sa tim.

I gdje koja karta
Društvo, hazarderi
Sanjali smo skupa
Kao milijarderi.

No sanjati vrijedi
Dok snovi te nose,
Al' nada na suncu
Tek je k'o kap rose.

Iz šale u šalu,
Tek malo po malo,
U čaše je društva moga
I previše stalo.

Iz igre u igru
Iz sobe u sobu,
Sam sebi baš bez veze
Stvarao tjeskobu.

Njezina mi ruka
Obavila bok,
Šapćuć' ima nade,
- samo reci stop! -

Njezine mi riječi
Prijatelje našle,
Dijelili smo tek sudbine
Koje su nas snašle.

Radio sam sebe nulom,
Beznačajno sjetan,
Gle, sada sam tu sa vama
Ponosan i sretan.

Nije čovjek baš tek onaj
Tko sudi i priča,
Već svak' koji
Odrekne se poroka i pića.

Nije čovjek samo onaj
Koji priča, sudi
Već mi, koji to smo prošli
Najveći smo ljudi.

Dominik Klarić

NEDJELJA

Nedjelja je dan koji ima posebno značenje za mene i moju obitelj. No nekad nedjeljom nije bilo tako lijepo kao i danas. Nije bilo zajedničkog ručka, nije cijela obitelj išla na misu, a nije ni bilo popodnevnog druženja, zato jer je moj otac pio. Jednostavno nije bilo lijepo kao danas. Tata bi cijeli vikend negdje bio i sa svojim prijateljima odnosno neprijateljima pio. Mama se brinula za nas djecu i plačući čekala da prođe taj vikend. No danas je sve drugačije. Ujutro cijela obitelj ide na misu, a kasnije je ručak u kojem uživa cijela obitelj, ali ipak mi je najljepše kad popodne na utakmici vidim svoga tatu kako drži sok u ruci, a da ne pije kao ostali očevi. Više se ne moram sramiti kakvog ću oca vidjeti jer sada znam da više neće popiti niti kap alkohola.

03

Lucija Marđetko

ZAHVALA

Bože,blagoslovi,moje roditelje koji su se za mene mnogo žrtvovali.Puno hvala tati što je pronašao pravi put za život bez alkohola i mami što mu je bila potpora u tome. Hvala tati i mami na njihovim širokim osmijesima, razdraganim pogledima, čvrstim zagrljajima, njihovim sitnim pažnjama, ohrabrujućim stiskom i riječima zrelosti. Hvala im što su mi bili utjeha u tuzi i radost u sreći. Svaki njihov poljubac meni bio je dar ljubavi. Morala bih im biti na tome zahvalna,ali to ne znam kako učiniti. Zato im ovim riječima zahvaljujem na svemu što su učinili za mene,hvala mama i tata.

Nemet Nataša

OČI MOJE BAKE

U očima moje bake ima mnogo ljubavi i dobrote. Volim kad je sretna i nasmijana. Sretna sam kad joj mogu pomoći, a ta pomoć uvijek je nagrađena osmjehom i srećom. Moja je baka veoma skromna i zadovoljna malim stvarima i malim riječima. Ne volim kad u njezinim očima vidim suze. Shvaćam da u životu ima i ružnih stvari, te da oči koje su tužne i nesretne, izgube svoj sjaj i boju. Zato želim da moja baka ima sjajne oči te da je sretna i vesela. Shvaćam da je život veoma kratak te da se za tren može promijeniti. Želim da me nauči mnogim stvarima i zato najviše što želim kad se probudim, vidjeti su njezine blage i prekrasne oči. Sretna sam što imam tako dobru i super baku kao što je ona.

03

Mario Cmrk

Moj deda

Za ovaj dan dragi deda
kažem ti veliko hvala.
Za svaku riječ,osmijeh i dodir
koji si meni dao.

Moj deda me uči
kako steći znanje
i kako se voli.
Kako ne treba
ohol biti
kraj onih što nisu
imućni i siti.

Kako biti čovjek
pun dobrih vrlina
Jer takve želi
moj deda Josip.

Tomislav Baret

SLAVONIJO MOJA

U mislima šetam livadama zelenim, žitnim poljima
Kao tepih satkan od duginih boja.
Bosim nogama gazim potok hladni što tiho žubori.
Kroz krošnje starog hrasta probiše se zrake sunca,
Obasja me toplota, ljepota,
O radosti moja, SLAVONIJO MOJA.

Prašnjavim putem protutnjaše konji bijeli,
Na leđima im dobre vile sjede,
Zlatne kose dotakoše mi lice.
O radosti moja, SLAVONIJO MOJA.

Na proplanku vidjeh jelena što košutu svoju ljubi,
Kraj noge mi crni kos stoji,
Kakav to cvijet u kljunu nosi.
O ljepoto, o radosti moja, SLAVONIJO MOJA.

Ja pjevah ti pjesme tvoje jer volim Slavonske lole, volim Gazde, Đenku
I sve tamburaše i sve pjesme o ljubavi i danima prošlim.
O ljepoto moja, SLAVONIJO MOJA.

Ja pjevat ne mogu više, zapjevat bih htio
Al nema glasa bolest mi ga uze, ostaše mi samo suze.
Zato ću ti pisat pjesme a u duši zapjevati.
O tugo moja, SLAVONIJO MOJA.

Sin sam tvoj ravnice, zelenih polja i zlatnoga klasja,
Staroga hrasta, jelena i srna, crnoga kosa što cvijet mi dade.
Ostavi mi potok što žubori da mi srce hladi,
Ostavi mi snove moje, srećo moja SLAVONIJO MOJA,
Nek ostanu i pjesme moje kako bih ti zapjevao.

Želio bih da me uzmeš kraj potoka hladne vode,
I da legnem ispod hrasta, pa da zaspim kao malo dijete,
Pustite me neka spavam, ne budite moje snove,
Sa košutom ću ostat svojom kraj potoka
Što žubori.
SLAVONIJO MOJA pjesmo moja raširenih krila.

04

Tomislav Bareta

MAK

Ti divni makovi kao ljubav crveni,
Po žitu se rasuli.
Dok gledam makove naviru spomeni.
Staza kroz žito makova me vodi
Na stazi majka stoji.

Ne beri majko makove crvene,
oni su za ljubav stvoreni.
Povjetarac mi lagano suze briše,
Mrsi mi kosu, makovi se njišu
Kao da znaju da majke nemam više.

Na kraju staze mak stoji, ubrah ga i upitah
Dal zna gdje mi draga spava,
Da joj ga dam jer taj mak je ljubav moja.
Poljubih ga nježno.

Latica maka lagano pade, kao da mak plače,
Možda se sjetio moje drage kad je mala bila.
Ali osta mi samo jedan cvijet maka.
Kao ljubav rođena i stara majka na stazi
makova viđena.

Željko Brumen

JA IPAK IDEM DALJE

Daleko je obala do koje želim doći,
Olujno je more po kojem moram proći,tmurno je
Nebo iznad moje glave,
Ali usprkos svemu,ja idem dalje.
Odbačeni osjećaji prevrtljiva srca,puno spletkarenja
Iza mojih leđa,te ljudske gluposti kao zapreke stoje na putu mom.
Ali ja ipak idem dalje!
Prezir prema životu,besramno otimanje,učinjene gluposti
I skrivene nakane.
Sve ljepo i dobro u meni uništiti žele.
Ali ja ipak idem dalje!
Možda jednom padnem,pred lice smrti stanem.
Strah me neće biti,jer učinio sam sve,što je srce moglo da svojim putem
Idem i tako usprkos svemu idem dalje!

Što želim i svim apstinentima!!

05

Danica Krajner

BRODOLOM ŽIVOTA

Otjeraj tugu iz očiju, ne osjećaj se osamljeno, loše.

Kreni u novi dan, sa osmjehom na licu.

Pruži ruku spasa čovjeku u nevolji, daj mu malo nade, vrati duši miri,

Koji je potreban svima.

Kap po kap dobrote, radost koja je potrebna da zasiješ novim sjajom,

Da ti oči blistaju kao dva bisera, kao dvoje sretnih ljudi koji su prošli i preživjeli

Brodolom, gradili kuću na pijesku, izazivali sudbinu svojom glupošću,

Da bi u kasnim godinama shvatili koje zlo su sijali.

Shvati, molim te, daj vrati onu toplinu srca, mir u duši, otvori vrata ljubavi,

Dobrote, smijeha.

Trči livadama, šumama, poljima.

Ne boj se kiše, izadi, kreni bilo kamo, ne zatvaraj se.

Uvijek ćeš se s nekim sresti.

Poželi mu dobar dan, osmjehni se, mahni mu rukom.

Vidjet ćeš, osjećat ćeš se bolje!

Ljubica Ladić

RANJENA PTICA

U venama struji otrov
U grlu okus gorčine
Ljudsko biće nema milosti
Želi ti patnju i bol
Da se gušiš u duši
Kao ptica ranjena
Polomljenih krila
Sve su mi uzeli
Ranili me duboko u bol
Što mi je to trebalo
Čovjek ima samo jedan život
Zašto plakati zbog života
Zašto plakati zbog ljubavi
Molim te
Nemoj me nikad više zvati
I kad me više neće biti
Nemoj zbog mene suze liti
Neki kažu-svijet je pakao
Neki kažu-svega mi je dosta
Neki kažu-svijet je raj
A ja ću skromno reći
Ljubav i sreća samo su
Blagi udisaj
Ranjene ptice

06

Joža Krampač

BRODOLOMAC

Noć tamna, a tišina boli
Pluta morem izgubljeni putnik
Izgubljen na pučini mora
Sklopljenih ruku sudbinu moli.
Sunce nemilice prži njegovo oronulo lice,
Ruke mu sklopljene kao da ih nešto veže,
Svaki trenutak je sve teže i teže.
Ispucale usne suhe
Nisu okusile vode već par dana
Molitva mu je jedina voda i hrana.
Isus ga drži na površini mora,
Teško mu je što pati, ali lagani povjetarac ka obali ga prati.
Tu prestaju sve muke i boli
I tad putnik shvati da ga ipak netko voli.

Rok Pavčec

HVALA TI BOŽE ŠTO SI MI OTVORIO OČI

Lijepo je more
I oblaci nad njime
Lijepo je osjetiti miris soli
No srce se steže kad se sjeti onog što voli...

Ponekad pogled pobjegne u daljine,
Htio bih srušit Velebit suri,
Dani mi sporo prolaze,
A srce mi opet u Međimurje žuri.

Dolaze stranci na plavi Jadran,
Govore da je zbilja lijepo,
A ja im se ispod brka smijem,
Jer ja svoj raj na zemlji u srcu krijem.

Zato vam velim iz sveg glasa:
Najljepši je dio zemlje
Tamo gdje se žito na ravnici njiše,
Volim te Međimurje moje najviše!
Hvala ti Bože što si mi otvorio oči!

06

Duško Mendrea

OPROSTI

Oprosti što nisam znao biti savršen
Da u zlatne okove okujem ljubav našu
I naše nebeske noći i dane.
Oprosti mi što nisam znao biti tako divno savršen
I u slatkim snovima snujem sve naše dodire i noći čarobne.
Oprosti mi , ako možeš svako radosno „dobro jutro“
I tiho „laku noć“,
Oprosti za sve riječi koje smo si šaputali
I vječnost na koju smo se kleli,
Vječno nasmijani,
Onako kako se samo mladost smije.
Oprosti što nisam tu kraj tebe
I što nisi tu, a trebala bi biti.

Marija Žibrin

ŠAPUTANJE SVILE

zagrnute u dugine boje novog jutra polako
budi svilopejka u nama.

I šapuće nam
da sami stvaramo svoja jutra...
i svoje večeri...
život svoj...

07

Marija Žibrin

TKO SAM JA?

I tko si ti, neznanče?

Tko smo mi?

Treptaj zvijezde.

Šapat maestrala.

Zvižduk bure

Cvijet ruže.

Trenutak sam.

Trenutak si ti.

Trenutak je ruža.

Samo vjetar zviždi

i svemir ostaje...

Željko Vučković

SIJEDI ČIČA

U gustome granju
na starome panju.
sijedi čiča...

Lula mu se kadi
on oštar nož vadi.
sijedi čiča...

Njegove su krupne šake
milovale mnoge bake.
sijedi čiča...

Lišće mu je palo na kosu,
komarac mu je sad na nosu.
sijedi čiča...

Pojeo je mnogo luka,
sad se boji da mu je muka.
sijedi čiča

Polako zatvara oči
On se boji mrke noći,
mora kući poći,
sijedi čiča.

08

Franjo Strbad

DRAVA

Drava,Drava,de je tvoja boja plava
Negda je prek tebe vozila skela.
Na dnu ti se vidla zelena trava,
Tu se prek tebe vinul betonski most,
Z njega te gledim.Drava,Drava gdje je tvoja
Boja plava, ve si blatna i hrđava. V mislima te čujem
Kaj mi očes reći. Moram blatna ja brzo teći,
Nestala je moja boja plava.
Kaj me glediš nemaš srama
Tak mi veli rijeka Drava.
Još ti nekaj moram reći,moram brzo dalje teći
Ak očes meti Dravu
Vrnite mi boju plavu.

Franjo Strbad

SLUŠAJ PRIJATELJU

Slušaj prijatelju kako zemlja diše,
Slušaj prijatelju dok padaju kiše,
Gledaj kako savija se mokra grana,
Stani prijatelju,slušaj prijatelju kako
Poslije kiše i zemlja lakše diše,
I svijet je lijep u jutarnjoj rosi
Kao cvijet u djevojačkoj kosi,
Stani prijatelju poslije kiše i slušaj
Kako priroda diše,
I hodaj prijatelju;tiše,tiše,tiše.

08

Franjo Strbad

PIJANEC I VRAG

Svaki pijanec svoga vruga ima
U početku se on ž njim štima.
Ujutro ga on probudi i čašicom ga on ponudi.
Poslije čaše jedne i vrag si sa njim za stol sjedne.
Od vruga nikad više mira nema, polako mu dušu
V pekel sprema.
Vragu se već i ne žuri, ima ko v peklu ognja da kuri,
I vrag postane jako vesel,
On je svoje v pekel odnesel.

Ivan Bačeković

MOJ ŽIVOT U OBLACIMA

U oblacima,
Ja bih volio biti,
Tiho putovati,
Od pogleda se kriti.

I spustiti na zemlju,
Poneku kiše kap,
Kako dugo putuje,
Volio bih znat.

I bio bih
Mnogo bliže svojoj zvijezdi,
Tražio da udovolji
Moga srca težnji.

A na kraju puta,sa kišom
Na zemlju se spustiti
I druge ljude sa maštom
U oblake uputiti.

09

Ivan Bačeković

DA MOGU ZABORAVIT

Samo grozan san,
Tjeskoba u srcu,
Nesretan.
Zbog pijenja mi nerazumnog
S najvećom boli ja živim
Što majčinom sam suzom
Oplakan.

Kada bi samo
Zaboravit mogao
Izgubljeno ja
Tražiti neću,
Kada bih mogao majku,
Dignuti iz groba,
Presretna bi bila
Što nema više sina
Alkoholnog roba.

Ivan Bačeković

DAN POSLIJE

Bilo je to još jučer
Kada samnom vladala
Okrutna je sila,
Poraz bio je težak,
Zbog poraza mi majka
Suze je lila

I sve to što bilo je jučer
Teško se ne sjećati,
Proganja,
Noćna me mora,
Jer nisam bio sin majčinih snova

A danas,
Dan poslije,
Kada sa sobom vladam ja,
Majka, koje sada nema,
Zbog pobjede mi moje,
Bila bi najsretnija

I neka danas,
Sva ta ljepota,
Ono jučer zauvijek izbriše,
I ne ponovilo se,
Nikomu
I nikada više.

09

Ivan Bačeković

ŽIGOSANI

Zašto je Bog
Tako htio,
Da smo bolesni,
Uvijek po strani,
Po tuđem zlu
Postali žigosani

Odlaze u kapelicu,
Danonoćno se mole,
To vapaj je
Za nešto novo,
To njihova
Srca zbore

I mole´ć se tako,
Za nepoznato
Što srca im se bore,
U kapelici stiješnjeni
Na njihovim licima
Pojaviše se bore

I prođe malo,
Ispred kapelice
Svijeća se pali
I jedan za drugim,
Bez ijedne suze,
Odlaze žigosani.

Ivan Bačeković

09

STRANICA ŽIVOTA

Slavite me
I ljubite,
Vi beskrajno nadahnuće
Vi divne
Mi žene,
Samo pjesme
Ja Vam ostavljam,
To jedini, spomen
Je od mene

Suzama natopite
Stranicu svaku
Sa stihovima mojim,
Zbog bijednog
Mi života,
Zebnjom oko srca,
Skoro ću Vam
Reći, zbogom

Svakoj Vam
Ostavljam
Po jednu
Stranicu,
Želja mi je,
Da pratite mene
Vi divne mi žene,
Na moju,
Posljednju stranicu

10

Julijana Milivojević

ZLATNA KAPLJA

Sutra ću opet s tobom biti.
U tvom toplom zagrljaju.

Čekati ćeš me i ljubiti,
Sve dok zvijezde sjajne sjaju.

Ne možeš utopiti ljubav
U moru,nit u oceanu.

Zlatnu kaplju vali nose.

Ta kap pliva na površini.
Stići će i kucati
Na vrata tvoga srca.

Otvori ga.
Zabljesnula je pogled tvoj.

Pruži joj ruku
I pomiluj je nježno.

Osjeti je na svom dlanu.

Marijan Sirovica

ŽELJA

Svako jutro čim zora sviće
U misli mi dođe
Ta želja rosna i slasna
Ugasiti treba žeđ moju.

Ta, želja jaka,
Jedna, pa druga,
Nagovještaj, osjećaj nekoga drugog raja.

Svakim danom, žudnja je
Sve veća i veća
Do mozga i srca,samo pusta želja.

Nekad nije samo želja živa.
Bilo je tako,piće do pića, u meni.
Omama i tuga u srcu.

Oko mene,draga kćerka moja,
I voljena žena koja čekati zna.
Sada više ne pijem ja.

Želja je sada ispraviti i popraviti sve,
Što nekad bilo je.

Novim početkom raširiti krilo,
I čuvati sebe i blago svoje,
Vi najmiliji ste moji.

10

Šime Koić

NEMA TE

Ipak, sve je uzalud.
Tražiti tebe,
Tamo gdje nema te.

U sitnicama koje nas
Uspomenama vežu...u noći.

S mjesecom – cijelim –
Nad poljanama žita.....
Potiho bez cilja,bez tebe...
Okrutne li jase...

...Samoća mi prožima tijelo,
Hladna bol...
U duši tam...
Kuca li srce moje?

Poneka suza – topla –
Niz lice.
Kao znak da živ sam...
Opet te tražim,...u to
Gluho doba noći-
...Boga molim...
Nema te, a dušom te želim.

Ljubica Jurinjak

MUŽA DVA

Ja hoću dva muža
Zar čudo je to.
Tek dva sebi želim
Ne želim ih sto.

Muževi su razni
I razna im čud.
Žene varaju
Svagdje i svud.

U kavanama noćnim
Šepure se,
Drugima tetoše,te,te,te,te.

A žena kad hoće
Kupit ma što njoj,
Odmah kaže,skupo je to.

Pa zato,kad tad
Udati ću se ja,
Za svaku sigurnost,
Odmah uzmem dva.

Kod kuće uvijek
Ljut je ko lav,
Zato što mislim
Odsutan je sav.

Što ženi treba
Neće da zna,
Samo se šepuri,
Ja,sam ja.

Kad tako nešto dođe,
Ja pitam vas to,
Trebaju ženu tješiti,
Čak muževa sto.

Pa zato pred svima,
Reći ću,nek se zna,
Za svaku sigurnost
Trebaju imat dva.

Kad do svađe dođe,
I muž bude ljut,
O pomirbi nekog
On neće ni čut.

Nehajem za to
I nemarim sad
Ja poletim drugom
I grlim ga tad.

Jer sreća ti sama,
Nikad neće doć,
Ti za srećom trebaš
U potjeru poč.

Sa ovog mjesta žene,
Poručujem ja,
Kad se koja uda,
Nek si uzme dva.

Kada jedan umre,
Drugi je već tu,
Koji će da tješi,
Sudbinu nam zlu.

10

Šime Koić

NEMA TE

Ipak, sve je uzalud.
Tražiti tebe,
Tamo gdje nema te.

U sitnicama koje nas
Uspomenama vežu...u noći.

S mjesecom – cijelim –
Nad poljanama žita.....
Potiho bez cilja,bez tebe...
Okrutne li jase...

...Samoća mi prožima tijelo,
Hladna bol...
U duši tam...
Kuca li srce moje?

Poneka suza – topla –
Niz lice.
Kao znak da živ sam...
Opet te tražim,...u to
Gluho doba noći-
...Boga molim...
Nema te, a dušom te želim.

Vesna Lazić

NEBO NAD GRADOM

Tamno je nebo nad gradom,
Vuku se oblaci sivi,
Pusto je oko mene
Kao da ovdje nitko ne živi.
Tek neki zalutali psić
Trčkara po ulici mojoj
Kao da mi govori
Bježim kući svojoj.
I mračak polako pada
Pale se svjetla grada.
Od svjetla grad zablista,
Na ulici tek dva uvela lista.

11

Vesna Lazić

ČOVJEČE

Jesi li ikada gledajuć
Suze u očima drugog
Osjetio dio gorčine njegove
Ili te samo tvoje rane bole.

Jesi li se ikada pokajao
Za grijehе svoje
Jesi li ikada pomislio
Da bi život bio ljepši
Kada bi se ti čovječe
Samo malo promijenio.

Tada bi druge usrećio
I vjeruj mi, čovječe
Radost u život vratio.

Vesna Lazić

NE OKREĆI SE

Ne gledaj iza sebe
Gdje si ostavila pustoš i rane,
Bježi od njih, skrij se
Čekaj novu zoru i dane.

Vjeruj mi, svanut će
I sunce će drugačije sjati
Samo se ne okreći
Sve iza tebe će nestati.

Pogledaj ispred sebe
Negdje se skrila sreća.
Čeka te. Poleti. Dohvati je.
Nije daleko, sve je veća.

Smiješi ti se i govori
Ne okreći se.
Samo još korak
I doći ćeš meni.

Učini taj korak
Nemoj da pogrešan bude,
Korak može biti težak
Al i on je za ljude.

12

Zoran Tomac

NIJE TO KRAJ

Pusti život neka teče
Budi moja ovo več
Jer želim te ja.

Okreni se oko sebe,
Sve prolazi pored tebe
I gubi se sjaj.

Ljubav ima svoju cijenu
Dok trepneš već u trenu
Napustila te znaj.

Odgovora niotkuda
Pa pomisliš da si luda
Da svemu je kraj.

Znaj, nije to kraj, nije to kraj
Ljubavi moja.
Znaj, čekat ću ja, čekat ću ja,
Na susret naš.

Zoran Tomac

KAKO NAĆI PUT

Ove noći ja pitam se moj živote,
Zašto gubi se sjaj u mojim očima,
Zašto nestaju oko mene sve ljepote,
I sve mi lađe sad gube vjetar i nestaju.

Dragi Bože moj,
Kuda ide ovaj svijet
Kad nema više ljubavi
Prema čovjeku.
Dragi Bože moj,
Molitvom ti dolazim,
Da pokažeš mi put
Kojim krenuti.

Sva su nestala vjeruj mi obećanja,
Sve su nestale vjeruj mi prave ljubavi,
Na sto vrata ja sam kucao bez nadanja
A ljudi su oko mene samo plakali.
Jednog dana kad sklopim oči u svojoj samoći
A stihovi ovi što pjevam ih samo utihnu
Bijeli golub će prema suncu poletjeti,
Dal netko će tada o ljubavi opet pjevati.

13

Miroslava Zirdum

LJUBAV

Sretih te na putu svog života,
Tihim korakom ideš prema srcu.
Malo sam se skrila da te bolje vidim,
Ne zamjeri želim znati
Dal si meni suđen.

Oči tamne ko trnjine
Zaustaviše pogled moj.
Spoj usana strast i vatru stvori,
Ključ ljubavi srce mi otvori.
Bože, dal sudbina ili volja tvoja,
Sigurna sam
On je ljubav moja.

I što se tu može
Tko na zemlji voli
I tebe voli Bože.

Julio Pisarović

SJEĆANJE NA MLADOST

Ponekad sjednem negdje sam i razmišljam.
Bože kako brzo prolaze te godine, to vrijeme pa
i život.

Ah, ta mladost, da li je to sve tako važno da se
moram na nju podsjećati. Ma i nije uvijek bilo
tako lijepo, bilo je i dana kada sam patio, bio
neraspoložen, često uplašen, a ponekad sam
želio da u crnu zemlju propadnem. No, nećemo
o tome.

Mladost je lijepa sama po sebi. Pa i ja sam imao
lijepih i neponovljivih trenutaka, divnih osjećaja
kada sam bio zaljubljen. Taj treptaj srca i duše,
taj osjećaj sreće, kada život postane lijep. I
vratim se u mladost.. Čujem pjev ptica, osjećam
miris cvijeća, svi ljudi su dobri i ništa nije važno
i nije teško, a nebo je plavo i sunce sja.

Mislim na nju, gdje je, što radi, hoće li doći,
pa onaj puta mi je rekla ovo ili ono, što je time
mislila. I da li je bila ljuta. Pa ja nisam ništa loše
mislilo. Da li me uopće voli. I tako, sve to u glavi
prebirem. Pa što. Malo se naljutim. Što hoće, što
ona misli, ako nisam zgodan, ona ima tanke i
krive noge, nekako je ravna ko daska, a i narav
joj je čudna, uvijek se na nešto žali, bude ljuta,
moram ju stalno smirivati, neda se n i za ruku
primiti, a kamo li poljubiti.

Jo, uhvatim se, pa kako mogu tako misliti. Pa
ona je moja djevojka, moja draga, samo moja.
A tada opet ništa nije važno...Nebo postane
ponovno plavo, ljudi postanu dobri i smiješe se,
cvijeće jače miriše, ptice predivno cvrkuću i cijeli
svijet je moj. Ah, ta neponovljiva mladost, ipak
je bila lijepa.

13

Domagoj Pleše

I KAD NIŠTA NE KAŽEŠ

Vjeruj mi, mi smo mladi
I zaljubljeni u svakoj šali.
Kad ti kažem volim te
Mislim, ne čuješ me.

Dok šaptao sam tajne male
Tvoje oči su mi sjale,
Kad mi kažeš volim te,
Misliš, ne čujem te.

Ja znam da voliš me
I kad mi ništa ne kažeš.
I ne moraš ništa reći,
I ne moraš tu granicu prijeći.

Ivanka Korparić

DALEKO SI KĆERI

Daleko si kćeri, ocean nas dijeli.
Ja mislim svojim svaku noć te diram
I sklanjam ti s čela jedan pramen bijeli.

Kad odzvoni podne ja znam sad daleko
Tebe zora budi, ja molim
Da nebo tvoje oči ljubi.

Na zalasku sunce rumen kad razlije
Ja ga šaljem tebi da te nježno grije
I umjesto mene da ti se nasmije.

14

Ivanka Korparić

MOJ SVIJET

Što mi mogu svi ljudi grubi
U kojima vlada zavist i hladnoća,
Kad moj svijet je jedan sasvim drugi
U njemu blagost, ljubav i dobrota.

Što mi mogu sve riječiružne,
Neke sitne laži ostaju kraj puta,
Kad Mariji svetoj sjednem do nogu
U utjehu nađem kraj njezinih skuta.

Oprostiti mogu i naći srcu mira,
Kada sklopim oči ja vidim Krista,
Mariju bijelu i njen osmjeh blagi,
Daj mi snage Bože dobrotom da ih hranim.

Ivanka Korparić

ZORNICA

Još su kuće zamotane tamom,
Tek poneki prozor zasvijetli,
Koraci se čuju pustom cestom
Na granama inje i mraz bijeli.

Zvona čujem, na zornicu zovu
Kraj oltara advenstka je svijeća,
Pred jaslama ja se molim Bogu
Radost tu je, svjetlo Betlehema.

Svakom zorom odlazim u vrijeme
Kad je davno jedna žena mlada
Cijelom svijetu poklonila dijete
Da mu bude put, i ljubav , i nada.

Svanulo je još stojim pred crkvom,
Mraz prekrrio travu pokraj puta,
Želim danas podijeliti radost,
Božić nosim ispod svog kaputa.

15

Miodrag Prokić

BALADA

Kad čuješ gitaru u noći
Dok mjesec Savom plovi,
Znaj da netko misli na tebe
I da te neizmjerljivo voli.

I kad se nebo prekrije
Sićušnim zvijezdama
Nikada neću zaboraviti
Da si ti među njima.

A u jutarnjem svjetlu
Tvoj lik lebdi punog sjaja
I čekam da postane stvarnost
I tebe dodirnem ja.

Znaj da smo nas dvoje
Dvije strune istog glazbala
I kada se slučajno dodirnu
Čuje se najljepša balada.

A to je iskonska pjesma
Koja spaja i oplemenjuje
Okrutni život sadašnjosti
I dva bića sretno ujedinjuje.

Marija Dimc

OSMJEH

Hodam sama,
Nigdje nikoga, tišina,
A ja čujem korake tvoje.

Zažmirim, ugledam tvoj osmjech
I razveseli se srce moje.
Čude se,
Zašto uvijek sama.

Ali tko da im objasni
I tko da shvati.
Njegov osmjech
I njegova ruka na mome ramenu,
Na svakom koraku me prati.

16

Ivan Đuka

SASTANAK U UTORAK TRINAESTOG

Dosadni kišni dani samo što nisu prošli,
Većinom u klub svi članovi su došli.
Neki rade, neki su spriječeni doći,
Čim nas je manje, prije će se kući poći.

Njihove žene pozvane su jedan sat prije
Da se malo vidi što se u obitelji krije
Ima li krize ili se potajno pije,
Dobro to znamo da karakter nije.

A možda je i neka kritika stigla
Pa nam se temperatura podigla,
Jer žene su oduvijek bile u pravu,
Ali mi to rješavamo uz crnu kavu.

A i tablete, same su vidle
Kako su ispod stola stigle
Ničije ih ruke rado nisu digle.

Terapija je dobro prošla
A nova članica nam je došla,
Takvih bi više trebalo biti
Jer i žene znaju piti,
Samo ih je teško otkriti.

Upoznat se s nama čista je sreća,
Za dolaziti volja vam je veća,
Svi članovi rekli su što znaju
Odužilo se i na samom smo kraju.

Klub imati tako blizu
Lakše je prebroditi krizu,
U zelinskom vinskom kraju,
To svi dobro znaju.

Ivan Đuka

ZAŠTO IVANE,ZAŠTO?

Majčice i Bože dragi,
Zašto se u životu stalno radi?

Non-stop radim,a nitko mi ne plaća,
Jednog dana ostat ću i bez hlača.

Radim sebi,radim drugom,
Jedva hodam i sa tugom.

Živim s roditeljima, koji piju,
Već im se i susjedi smiju.

Mene za uslugu daju,
Jedino to dobro znaju,
Bogatašu u mom kraju.

A do nekad ovisnik sam bio,
Nisam znao koliko sam popio.

Nadam se piti više nikad neću,
Zadnja slamka za moju sreću.

Naučen sam bio,uvijek biti u hladu,
Nikad nisam smio pogledati mladu.

Jer cijeli svoj život roditelji se nešto boje,
Valjda da ne izgube carstvo svoje.

Zato sam možda od mladosti pio,
Jer sam oduvijek nesretan bio.

Pa,živote do kada tako
Da mi sve ide naopako.

A već mi je i svega dosta,
Od trideset mjesecnog posta.

Jedinac sam i vjerujem u nešto bolje
Jedino kad moju odu na Markovo polje.

Zato u Mariju Bisticu inače volim doći,
Pomolit se,a i Bog će mi možda pomoći.

Klubu „Bistrina“ veliko hvala
Od kluba „Zelina“ i Ivana.

17

Antun Turčin

MOJ KLA " STUBICA "

Moj KLA " Stubica "
Baš je gubica
U njega se rado ide
Da se svi jedanput na tjedan vide.

To vam je srijeda,
Pa se nekima baš i ne da,
Ali neka mi se rado viđamo
I o svemu pričamo.
A to su naši problemi !
Netko ima više a netko manje
Uglavnom mi to probamo međusobno riješiti
Pa ako treba nekoga i utješiti.

Imamo mi i terapeuta,
A to je gđica Valentina
Koja nam ne da mira
A to je da nas pouči
Kako trebam doći kući.
Jer mi smo kao mala djeca koja vole slatko,
A da se nama velikima ne bi omaklo.

Eto to vam je naš KLA " Stubica "
I stvarno je baš gubica.

Antun Turčin

ZNAM HOĆU MOGU

Znam pio sam i pušio
Znam da to ne bi smio
Znam da to nije dobro za moje zdravlje,
A znam niti za moju obitelj.
Znam da me svi drugačije gledaju ,
Jer znaju da nisam svoj od pušenja i pića ...

Hoću probati se toga odvići
Hoću svoj čovjek biti
Hoću da budem trijezan
Hoću da ne pušim
Hoću da me ljudi drugačije gledaju
A da mi se ne smiju ...

Mogu prestati pušiti i piti
Mogu i trijezan biti
Mogu svoj čovjek biti
Mogu se a to i jesam
Učlaniti se u KLA " Stubica "

Mogu sada trijezan biti
I ne pušiti,
Jer u klubu se to može
Ostvariti i postići.
HVALA KLA " STUBICI " KLUBU.

Josip Horvat

IZDAJICA SVOJE DUŠE

Mi se moramo voditi mišlju što je važno,
a to je duša.
U duši razdvajaš istinu od laži,
život od smrti.
Tko izda svoju dušu zbog alkohola,
najveći je izdajica svog života.
Jedino u duši možeš ustanoviti
što je dobro, a što je loše u tvom životu.
Zato dobro da svaki dan ujutro otkriješ
u duši kojim ćeš putem krenuti.
Najbolje je da kreneš istinitim putem,
tako nikada nećeš izdati svoju dušu.
Alkohol je tvoj i moj najveći neprijatelj,
a mi mislimo da nam je najveći prijatelj.....ali nije!

Tatjana Čebuhar

KAK TAUBEKA DVA

Kak taubeka dva mi sretni smo bili
Z jednog peharčeka ljubav smo pili...
Tako počinje tekst jedne prelijepe pjesme.

I mi smo tako živjeli sve dok se peharček
Pretjeranog ispijanja alkohola nije prelio i dok
Se naša mala obitelj nije pretvorila
U more svada,predbacivanja,vrijedanja...

Dugo nisi priznao problem ali kad si
Nakon mnogo uvjeravanja shvatio što se
Dogada i kad si zamalo platio životom
Taj problem kao i prijašnje probleme
Počeli smo rješavati zajedno-sa velikim
zajedno!!!

Prošao si najblaže rečeno pakao,ali
Ni ja ni naš sin nismo bili daleko od pakla.

Najteži trenuci sad su iza nas-kažem
Najteži, jer ni sada nije lako-život ne
Živimo lako nego ga živimo kroz uspone
I padove,kroz naoblake i kroz zrake
Sunca u jutarnjoj rosi...
-kažem:ne ponovilo se nikad više!!!

Naša mala obitelj ponovo je počela ispijati
Ljubav,toleranciju,razumijevanj i mir jer
Kako se kaže,zajedno i u dobru i u zlu.

I na kraju da još ovo podijelim sa vama, jer
Otkrila sam vam svoju najdublju intimu,
Nema većeg bogatstva za mene od prisnog
Odnosa koji su razvili moj suprug i moj sin
Nakon teških oblaka što su se nadvili
Nad nama-ne ponovilo se nikad više!

18

Mirjana i Elvira Šobak

SREĆA

S vremena na vrijeme
Ljudi nadmaše sebe.

Katkad te iznenade.
Katkad pokleknu

Život je katkad čudan. Stisne te.
Ali ako na vrijeme otvoriš oči,
Naći ćeš nadu.
U riječima djece,
U taktovima pjesme
I u očima voljene osobe.

A ako imaš sreće, ako si najveći
Sretnik na ovome svijetu, onaj
Kojeg voliš uzvratit će ti ljubav.

Ljubav je nešto najljepše na
Svijetu.

Najljepšu ljubav, uzvraća nam mama
Nakon velike bitke i još veće
Pobjede.

Ružica Jazbec

MOJA STAZA

Kada ti je jako teško,
Kad te nešto jako muči,
I kad neznaš što je gore,
Daj odmahni rukom
I dalje čvrsto kreni.

Kreni stazom koja ti treba,
To će biti tvoja staza,
Staza,ali bez putokaza.
I zapamti, to je tvoja cesta,
Ali i za drugog ima mjesta.

Ako nekad krivo zakoračiš,
Nemoj da odustaneš,već junak budi,
Pa nastavi svojom cestom,
Još oštrije nego prije.

A kad ti je lijepo
I tad snažan budi
I nastavi svojom cestom,
Niti lijevo niti desno,
I ne odustaj i kad je tijesno.

Jednog ćeš dana stići na kraj svoga puta,
Pa ćeš vidjet koliko vrijediš i dalje put svoj
slijediš.

20

Tomislav Jajtić

NEMA GA

Nema ga,
Misliš da si jak,
A umireš iznutra.
Samo kad danas,sutra
Prilika zadnja te čeka,
Dok shvatiš već je nema.

Dok dobrih ljudi ima,
Dok te oni vole,
Budi uz njih,
Zadrži ljude svoje.

Tu propusta nema,
Nije bitna tema,
Uvijek su tu,
Tu kad treba.

Ajde kreni,
Budi dobar,
Nije lako,
Nema spora,
Bolje je tako.

Mirjana Bukal

BLAGDANI

Za Božić sam si kupila nove police
i na njih poredala uspomene.
Neke su već dosta prašnjave,
iza pojedinih se pauci igraju skrivača.
Krunice sam složila umjesto godina,
tu i tamo pokoji križ svjetluca ...
O Uskrsu me obuzme radost,
i baš si mislim –
bolje da sam si poklonila onu veliku žutu loptu
za pilates!

.....

Volim blagdane,
a još više ispružene ruke:
svoje djece,
dragih prijatelja,
sunca na prozoru.
Volim život !!!

21

Sanja Mrkoci

ZAGORJE MOJE NAJLEPŠE

Zagorje
moje mile,
čari svoje
nigdar krile!

Na starem putu
hodim ja,
i najdem
kustanja dva.

Šuma maše
dok veter puše.

Al moram iti doma,
sunce je več zašle.

Josip Škreblijin

ODA ALKOHOLU

S tobom u tuzi,
 S tobom u boli,
 I kada se mrzi
 I kada se voli,
 S tobom sam bio
 U snu i na javi,
 S tobom sam bio
 U pobjedi i slavi!
 Bez tebe nisam
 Želio biti,
 Tebe je bilo najljepše piti.
 Ti si dio mojih potonuća,
 Mojih posrnuća,
 Ti si bio moje nebo
 Moja kuća,
 Ti si me spuštao
 I dizao,
 S tobom sam u daleka
 Prostranstva stizao!
 Zbog tebe sam
 Drugaćiji sada,
 Ne želim više znati
 Kako se posrće,kako se pada!
 Rastanak s tobom
 Sve je što želim znati,
 Nekome te drugom želim
 Predati,
 Nekome tko će s tobom
 Upravlјati znati
 Tko se neće kao ja nekada,
 Do besvјesti opijati!!!

22

Josip Škreblijin

ZAŠTO ME LAŽEŠ

Zašto me lažeš kad moj si bio prije,
Zašto sad griješiš,
Kad sam rekao si da tvoje srce još
Preboljelo nije.

A moje more sad se pjeni,
I zora više se ne smije,
Ja sad hodam po svojoj sjeni,
Dok tama, život mi pije.

I još čekam da mi svane,
Samo da tuga ova će proći,
Još jedna suza iz oka neka mi kane,
Pa mirno mogu dalje poći...

Josip Škreblijin

ČEKAJ ME

Čekaj me i ja ću sigurno doći
 Samo me čekaj dugo
 Čekaj me i kada žute kiše noći ispune tugom
 Čekaj i kada vrućine zapeku
 I kada mećava briše
 Čekaj i kada druge niko ne bude čekao više
 Čekaj i kada pisma prestanu stizati iz daleka
 Čekaj me i kada čekanje dojadi svakome koji
 čeka
 Čekaj me i ja ću sigurno doći

Ne slušaj kada ti kažu da je vrijeme da zaboraviš
 I da te nade lažu
 Nek povjeruju i sin i mati da više ne postojim
 Neka se tako umore čekati i svi drugovi moji
 I gorko vino za moju dušu nek piju kod ognjišta
 Čekaj
 I nemoj sjesti s njima
 I nemoj piti ništa
 Čekaj me i ja ću sigurno doći
 Sve smrti me ubiti neće

Nek rekne ko me čekao nije taj je imao sreće
 Ko čekati ne zna
 Taj neće shvatiti niti će znati drugi
 Da si me spasila ti jedina čekanjem svojim dugim
 Nas dvoje samo znat ćemo kako preživjeh vatru
 Kletu
 Naprosto ti si čekati znala kao nitko na svijetu.

23

Franci Savšek

GREH

Hladna krpa moči čelo,
ogenj v glavi ti hladi;
Drago lice, ne veselo
v drgetanju se solzi.

Ne pomagajo poljubi,
niti pesmi sladki glas;
Moji sklepi in obljube
pa slavijo svoj poraz.
Ni še dolgo, kar sem sklenil:
»z mano se smejala boš,
ti obljubljam le veselje,
da le tvoj postal bom mož.«

Nisem rekel zle besede,
ne spozabil se z roko.
Pustil sem, da me pripelje
spet v obup nekdanje zlo.

Vem, da mi boš oprostila;
Jaz odpustil si ne bom,
dokler mi ne ponudila
zemlja bo poslednji dom.

Nikica Mehle

POMAGAJVA MU!

Pomagajva mu!
Enkrat za slej naj pozabi kako trpi ...
To lahko storiva le midva, ker veva, da ...
Rad bi živel in se veselil ...
A veva tudi to, da z najino pomočjo bo to dobil.

Moja, tvoja moč ...
Izrabiva to ...
Ozdraveti mora, pozabiti in se veseliti ... !!!!!!!!!!!!!
???

Mesec nazaj bilo je res hudo!
Pili smo in pili, kdo mejo nam postavil bo?

Spraševali smo se kje in kdo nam pomagal bo?

Pa smo odločili se tako,
da v Vojnik mi gremo!

Pa smo tja prišli,
prestrašeni bili smo vsi.

Kaj vse tukaj nas čakalo bo,
se je spraševal vsakdo.

Smo se učili, gulili,
da izpite smo naredili!

Vmes pa še telovadili smo!
Na delovni terapiji nas čakali so:
Kvačke, igle, les, kladivo
in kaj nam se je zgodilo?
Čudovita dela naredili smo
in smo podarili jih lahko!

V Vojniku bilo je bolj hudo kot lepo,
vendar zmagali smo!
Pili več bomo, a življenje zato lepše bo!
!!!

23

Danica Tonih

OSTANI Z MANO TA VEČER

Ostani z mano ta večer, saj dneva več tu ni.
Tu sence so večerne že in noč bo kmalu tu.
V mojem srcu drag si gost, ostani tu doma.
Odrešenik, ostani še, ostani ta večer.

Ostani z mano ta večer. Ko bil si z mano ti,
moje srce gorelo je, ko si govoril mi.
Zato ta duša polna je in ti si blizu mi.
Odrešenik, ostani še, ostani ta večer.

Ostani z mano ta večer. Osamljena bom vso noč,
če ti ne boš govoril mi in če ne boš mi luč.
Bojim se, da tema sveta v mojem domu bo.
Odrešenik, ostani še, ostani ta večer.

Ankica Sedlan – Koren

ZA TIHOMIRA

Reci mama – gdje je tata,
Zašto s nama on ne živi?
Što da kažem seki,braci-
Dali smo mi nešto krivi?

Reci mama dal da noćas
Ostavimo otključana vrata?
Da ga čekam il da pođem spavati-
Reci mama – hoće li se tata vratiti?

Volio bih mama – zbog seke i brace
Da ti vratim osmijeh na lice.
I zbog svih nas s tatom popričati,
Zamoliti ga da se kući vrati.

Volio bih mama – da se tata vrati
I da bude puno bolje nego prije.
Da nas mazi – da nas pazi-
I da svojom ljubavi život nam pozlati.

Ankica Sedlan – Koren

DAR BOŽJI

Bure, oluje, neverini
 I gusti tmurni oblaci,
 Bili su dio moje nedavne prošlosti.
 A potom!
 Nastupila je neka čudna tišina,
 Vrijeme promišljanja –
 I spoznaja da još sam živa.
 Pa onda taj prekrasan osjećaj slobode,
 Slobode misli i osjećaja,
 Koji su napokon samo moji,
 Potaknuli u meni volju za životom –
 I osjećaje za koje mislila sam,
 Da odavno su mrtvi-
 A oni su navirali svom silinom,
 Poput nabujale rijeke
 I ništa ih više zaustaviti nije moglo.
 Kad jednog dana –
 Bog mi posla – čovjeka i anđela!
 Da me čuva od sveg zla,
 Da me vodi putem mira, ljubavi i praštanja,
 Da mi pokaže mogućnosti nove,
 Da ispuni moje mladenačke snove.
 Da me mazi- da me pazi,
 Da me ljubi u mladosti –
 Da mi se nađe u starosti.
 U dobru i zlu- da uvijek bude uz mene tu.
 U bolesti da me hrabri, tješi
 I za ruku drži.
 A kad dođe onaj čas!-
 Da za mene prvu svijeću zapali
 I Bogu se pomoli.
 A kad srce stane -
 Da mi umorne oči zaklopi.

Ankica Sedlan – Koren

RANJENA PTICA

Ni u zlatnom kavezu
Ranjena ptica ne može da pjeva,
Za pjesmu treba joj sloboda –
Komadić svemira i plavog neba.

Dok u tišini vida rane svoje
I dušu svoju iscjeljuje,
Na krilima svoje mašte –
Svemirskim prostranstvom putuje.

Još samo da se krletka otvori,
Pa da slobodna poleti –
Prostranstvima svemira
I krila odmori na komadiću oblaka.

Da se to dogodi
Poletjela bi sretna –
I gromkim glasom pjevala,
Pjesme o ljubavi i slobodi.

Ankica Sedlan – Koren

JESEN U MENI

Jesen u meni – a srce zebe,
Bori se – i nikako ne prihvaća
I budna sanjam nova proljeća –
Pa poželim da sam ptica selica,
Da poletim s prvim lastama,
Sve do južnih mora.
Na pješčanom morskom žalu –
Toplo sunce da iscijeli moje tijelo –
Izvuče svu bol iz mojih kostiju.
Valovi južnog mora – da mi daju novu snagu –
A topao južni povjetarac,
Nek upali vatru u mojim venama.
Sanjam kako val udara o stijenu –
I pretvara se u pjenu,
Što se ljeska na suncu –
Poput najsjajnijih bisera.
Pučina daleka kao da nema kraja –
Tamo u daljini – ljubi nebo –
I s nebom se spaja.
Tako rasterećena,iscijeljena,
Obnovljena,kući bih se
Vratila opet s lastama.

Petar Mašić

VRAĆAM SE VEĆ GODINA IMA

Vraćam se već godina ima,
Vraćam se prašnjavim drumovima,
Vraćam se svojoj raglji,
A u meni dijete igra.

Otvorit ću svoje srce,
Prihvatiti tvoju ljepotu,
Uživati ću u mirisima jutra.
Vraćam ti se Slavonijo mila.

Ostvarit ću snove
Prihvatiti tvoje plodove
Vraćam ti se Slavonijo mila,
Vraćam ti se već godina ima.

Zaigrati ću igre djetinjstva
Zapjevati ću pjesme rodnoga kraja
Vraćam ti se Slavonijo mila,
Vraćam se već godina ima.

Putovati ću tvojom ravnicom
Uživati u mirisima jutra
Tražiti što sam davno napustio.

Vraćam ti se Slavonijo mila,
Vraćam se već godina ima.

25

Petar Mašić

E DA MI JE

E da mi je kočija od zlata,
Da upregnem naše konje vrane,
Pa da krenem preko našeg utvaja,
E da mi je kočija od zlata.

Da projurim našim šorom
Prozore bi širom otvarali,
Tamburica sitno vezla,
E da mi je kočija od zlata.

I ta dva konja vrana,
Ej zapjevala bi Slavonija,
Rodni Otok i ravnica cijela,
E da mi je...

Tamburica sitno veze,
E da mi je kočija od zlata,
I ta dva konja vrana,
Da projurim rodnom Slavonijom,
E da mi je kočija od zlata.

Petar Mašić

IDEMO ANE U TE VINKOVCE

Idemo Ane u te Vinkovce,
Da zapjevamo pjesme slavonske,
Da prošćemo žitnim poljima,
Idemo Ane u te Vinkovce.

Lutat ćemo ravnom Slavonijom,
Pjevat ćemo pjesme stare,
Otkinut ćemo malo zaborava
Vratiti se u djetinjstvo naše
Idemo Ane u te Vinkovce.

Stari naši uživat će u priči,
Priči, ravne Slavonije,
Da otkinu malo zaborava,
Da zapišu što je nekad bilo,
Idemo Ane u te Vinkovce.

Idemo Ane – u te Vinkovce.

26

Branka Vodopija

POPEVKE SEM SLAGAL

Popevke sem slagal i rojžice bral,
A komu sem mladost svoju ja dal?

Pri kleti s peharom prijatelje zval,
A poklem vu grabi na gnoju sem spal.

Za deklu i ljubav ja nijesem znal
A sad bi za nju i imanje dal.

A sad je kesno, nijedna me neće,
Pak kunem život, zak ja nemam sreće?

Imel si Jura, al nisi ni znal
Jer kušlece svoje si kupici dal.

Daj se zberi, još ti kesno nije,
Mesto vina naj ženska te grije.

Branka Vodopija

STARA HIŽA

Stara je hiža ostala sama
Bez cvetja i steze,
Same je drač,

Teška tišina, ni sveća ne sveti,
Ne čuje se više ni pesma ni plač.

Rafung se zrušil, oblaki zaprti
A vrata škripiju i stara lesa.

Tu ni zdavna glasa čuti,
Ni tiča, ni pevca
Ni mačka, ni pesa.

O kad bi hiža povedati znala
Kuliko veselja vu njoj je bilo
Kruha se speklo i vina spilo.

Da oči ima ta hiža stara
Suze bi prale stari prag,

Da jezik ima rekla bi ona
Vrni se sinek meni natrag.

26

Branka Vodopija

MOJA BARA

Moja Bara ti si puna žara
S tobom živet treba imat dara

Ja te ljubim ti novine čitaš
Na pol seksa za peneze pitaš.

Ne znam više dal bi rajše pil
Il zel botu pa te dobre zbil.

Al kaj to vredi rekel mi je tetec
Naj ju Štefek tući,z vraga nebu svetec.

Rajše ju pritisni i kušleca daj
Pak bu tvoje muke prije došel kraj.

Katarina Mužny

U TITRAJU

U treptaju titravog
plavičastog plamenoga
plamička
sakrit ćemo noćas
od znatiželjnih
ljudskih pogleda
ljubavi moja,
dio tvojega i mojega
ljubavnog i životnog žara.

Katarina Mužny

POVEDI ME GOSPODINE

Povedi me Gospodine stazom života
da osjetim radost
koja se u maloj bijeloj hostiji krije,
Gospodine, pastiru moj.

Povedi me, Gospodine,
stazom vječne ljubavi,
da osjetim ljubav Tvoju
koju si samo za mene čuvao
u ranjenu srcu svojemu,
Gospodine, pastiru moj.

Povedi me, Gospodine,
stazom mira, da duša moja
osjeti mir i spokoj Tvoj,
koji imaš samo za mene
kad život postane težak i pregorak,
Gospodine, pastiru moj.

Povedi me sada Gospodine,
stazama kojima Ti ideš,
jer noge moje već su preumorne
i teške od traženja pravoga puta.
i zato, povedi me, Gospodine,
pastiru moj, stazama
kojima Ti hoćeš, da sada idem ja.

Povedi me, povedi me
Gospodine, pastiru moj
stazama života, ljubavi i mira.

Katarina Mužny

KADA JEDNOM

Kada jednog dana
Umrü sve diktature
I ideologije ovog svijeta
U kojima su ubijeni
Milijuni i milijuni nedužnih ljudi,
Rodit će se sloboda u punini vremena,
Samo, da li ćemo uistinu ikada
Biti dovoljno zreli da prepoznamo
Puninu toga trenutka i vremena,
Kada će se uistinu roditi sloboda,
Ili ćemo ipak ostati
Samo nijemi promatrači
Ideologija i diktatura
Koje su u smrt odvele
Milijune i milijune nedužnih ljudi.

Stanko Bukovac

BEZUVJETNA LJUBAV

Voljela sam strasno, bez uvjeta,
radila sam, zaplakala nisam,
jedina sam žrtva ovog svijeta,
voljela sam, a voljena nisam
Sad sam sama, voljenoga nema,
u krevet dječicu sama spremam,
život od mene načini roba,
pokora moja teža je od groba
Pa zar ni malo duše ti nemaš,
televizor gledaš, pomalo drijemaš,
nije te briga za djecu našu,
prazan ti pogled zuri u čašu
Ne mogu djeci oca da nađem,
sram me je u sokak da zađem.
Kao da ja sam nečemu kriva,
kriva sam eto, to što sam živa
A ti samo okolo ločeš ,
za djecu hrane ja nemam više,
od svog života ne znam što hoćeš
i djeci i meni loše se piše

Stanko Bukovac

DOVIĐENJA DRUŠTVO

Doviđenja društvo staro,
ja sad idem svojim putem,
pozdravljam vas – zdravo, zdravo,
ja ne skrećem, idem pravo
Druženje za mene osta,
nema više noćobdije,
poslova mi dosta osta,
više nije kao prije
Vremena su došla druga,
posla osta preko glave,
preda mnom je ravna pruga,
bistar pogled trijezne glave
Ja u život novi krećem,
osvrtni se ne mogu,
izgubljena ljubav, sreća,
nju ja hoću, neću drugu
Lumpovanja dosta bilo,
krenut dalje bilo kuda,
u grlo se dosta slilo,
sad mi život ne vrluda
Sad hrabrosti malo treba,
vjeran doma, ručak spremat,
žena dođe oko sedam,
pisat pjesme, malo drijemat

Stanko Bukovac

LUDA GLAVA

Odavno već nisam spavo,
teče pivo i rakija,
što mi radiš luda glavo,
ko li cestu to savija
Tu se mokro društvo vrti,
ja se oko šanka šetam,
daj još jednu prije smrti,
kao stara breza drhtim
Noge mi po podu klize,
pol prolijem, pola pijem,
stonoge po šanku gmižu,
bacam lov, svud je sijem
Tek sitniša nešto osta,
nema veze, drugi ima,
poznaju me, starog gosta,
veresija, može, štima
Birtija se sad zatvara,
dođem kući, žena plače,
šuti ženo, bit će para,
a za piće bi prodo gaće
Ona kleči, moli, kumi,
daj se jednom urazumi,
nema struje, tople vode,
sve na piće tvoje ode
Vidim, doći će vrag po svoje,
treba liječiti dušu, tijelo,
mjesto vina pit sokove,
vratit sreću i za nas dvoje

Snježana Sabolić

MI-JEDINSTVENI, A OPET TAKO SLIČNI

Svatko ima svoje razloge...
I za suze i za smijeh...
Nitko nije otporan za poneki grijeh
Imamo li svi svoje izloge, poglede?

Što duši treba da bude sretna?
Znam i ne znam...

Svatko ima svoje razloge...

Gdje su ti tzv. „okidači“, u glavi?
U tijelu, srcu, mozgu, duši?

Kuda se djenuti, sakriti kada te sve guši?
Kako izbjeći propast utopljenika u čaši,
Bol, sramotu, spušten pogled, nakon
otrežnjenja?

Hoću i mogu ja to,
Jer ne samo da sve ostane kao i prije,
Nego – uvijek je sve gore, blatnije, odvratnije.

Toliko je, još uvijek dobrih ljudi oko mene
Govore: „Imaš nas, imaš sebe, čuvamo mi tebe“.

Život je lijep, život je težak, a i čudesan
Izabrala sam biti, a ne piti!
Život je prekrasan!

Hvala svima Dragima koji su uz mene
I onima koji me kude, i hvala onima
Koji mi vjeruju i koji mi ne vjeruju – imam Sebe.

Snježana Sabolić

MOJA UNUKA

Paula je, za mene poput novootkrivenog kontinenta
Priča, juri, pokazuje mi igračke vrlo je konzistentna (sveobuhvatna)

Trči, skače, namjerno malo na guzu padne, vrlo je spretna
Pružna mi ručicu da se i ja popnem na terasu, ja sam sretna

Vidjela je nisam, nažalost, gotovo godinu dana
Utopljena, na rubu, zamagljena vida, bila sam sama

Paula je rasla svakog dana, hvala Bogu, svi je vole
Što bi drugo, a za mene izgubljene minute u duši bole...

Smije se, ima lijepe zubiće i vedre, tople, okice
Vjetrić joj oko lica raznosi meke, pahuljaste loknice

Propustila sam prvi rođendan, propustila sam drugi rođendan
Je li to moguće, kako se to desilo? O Bože, kad je njen imendan?

A jednom, netko je rekao – Paula je ista „baba“, liči li na mene?
Moguće je, ipak to je dijete barem malo i moje sjeme...

Već duže vrijeme znam, nije se desilo, sve je to moja krivica
Vjerujem u sebe, za sada se hranim sa to malo zaslužjenih mrvica

Ipak, dobila sam na dar dva prekrasna sata Paulinog predivnog društva

Vrijeme.. nepovratno protječe, kao voda kroz prste
Moram i želim vratiti, ne vrijeme – već izgubljeno povjerenje
Ne vjeruju mi, na moje izgovorene, napisane riječi svi se krste!

Paula, vjeruj mi, ovaj put ostajem s Tobom, vjeruj mi bar Ti
Tvoja ispružena ručica vrijedi više od svega, može me nositi.

Snježana Sabolić

SJEĆANJE NA BERBU

Sutra se vuklo po brjegovima
Kušali smo sunce u vinogradima

U svakom je bobu bila istina
Dlanovi u slici od praiskona

U vječnoj preobrazbi propadanja
U radost novoga boljeg nastajanja

povezani istom niti prijateljstva
u spoznaji svemirskog bratstva

jedinstveni, u svemu različiti
svatko na svoj način, ali slični

za istim stolom sa kruhom i vinom
u ljubavi sa Gospodinom
u miru sa jesenjom prirodom
pomireni sami sa sobom
u Kleti u susretu tom prigodom
nagrađeni jednom plodnom godinom.

30

Dobriša Cesarić

Recitira: Darinka Šlabek

SUPUTNIK

Od ove magle, danas tako guste,
sve ulice se čine kao puste,
pa ipak, iza te zavjese sive,
hodaju ljudi, i ulice žive.

I pokraj tebe netko ide,
možda baš istim putem,
al s maglom je sliven,
potpuno za te i tebi sakriven.

Darinka Šlabek

MOJE SRCE

Moje srce nije dobro,
maleno je, slabo, aritmiju ima,
al na njega sve se prima.

Kad veselo je, ono se širi,
kad tužno je, vjetrić piri.

U moje srce stanu sva srca vaša,
i kuca poput starog sata – tik – tak.

Kad vaše srce kuca – tik-
moje se čuje – tak-.

I tako za sva vremena-
tik-tak za sve vas,
tik-tak za sve nas,
TIK-TAK, TIK-TAK, TIK-TAK.

Prigodno izdanje, 2010.
Izdavač: ZKLA KZŽ
Za izdavača: dipl. soc. radnica Valentina Hanžek
Uredništvo: Iva Ribić
Obrada i design: Mirko Knezić
Naklada: 100 komada
Tisak i uvez: Intergrafika d.o.o. , Bistranska 19, Zagreb